

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1675. usque ad annum 1681

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1780

VD18 90119207

§. 112. Literæ Apamiensis Epsicopi ad P. de la Chaise Regis Confessarium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67305)

„singularia generositatis & amicitiae Sæc. XVII.
 „argumenta ab Illustrissima Domina- A. C. 1679.
 „tione Vestra jam accepi, & si ista de-
 „essent, notitia, quam habet de vo-
 „luntate Romani Pontificis, deque sa-
 „crorum canonum decretis, quæ Præ-
 „latis in Principum Aulis versantibus
 „severissime prohibent, ne in suarum
 „Ecclesiarum suorumque Coepiscopo-
 „rum imo omnium inferioris etiam
 „conditionis Clericorum detrimentum
 „attentare aliquid audeant, id quod in
 „concilio Avenionensi anno Christi mil-
 „lesimo trecentesimo vigesimo sexto sub
 „Joanne XXII. cap. 25. & in alio etiam
 „Avenionensi sub Benedicto XII. Anno
 „1337. cap. 20. repetitum est: hæc,
 „inquam omnia securum me, certum-
 „que reddunt, Illustrissimam Domina-
 „tionem Vestram præ omnibus priva-
 „tis affectibus, quæ alias morari eam
 „possent, causam Ecclesiæ amplexu-
 „ram esse, & interim &c.,

§. CXII.

*Litteræ Apamiensis Episcopi ad P. de
 la Chaîse Regis Confessarium.*

Quoniam vero Apamiensi Episcopo
 haud ignotum erat, quod P. de
 la Chaîse, Jesuita, qui Regi a confes-
 sionibus erat, ob anathema nuper in-
 tres

Sæc. XVII. tres Jesuitas vibratum adhucdum pri-
A. C. 1679. vatam dolorem sentiret, nullam ab eo
 opem sperabat, ac propterea nullas
 quoque ad eum literas hucusque de-
 derat: cum autem antea arcto amicitiae
Gall. vind. pag. 263. vinculo huic Jesuitæ junctus esset,
 nunc vero ab eo mutata rerum
 vicissitudine gravissimis molestiis pre-
 meretur, hinc non deerant ami-
 corum nonnulli, qui Episcopum ur-
 gerent, ut eidem datis literis illatae
 violentiae iniquitatem exponeret, sup-
 plex, quatenus Regi, cujus animo
 dominabatur, hanc causam impensius
 commendaret: Tergiversabatur dudum
 Episcopus, Societatis offensam nonnulli
 offendentis exitio restingui propriae ex-
 perientiae testimonio edoctus: cessat
 tandem amicorum importunitati, ac
 die decima quarta Junii has ad eun-
 dem perscripsit literas:

„Jam dudum animo proposueram
 „admodum reverendam Paternitatem
 „Vestram literis convenire; sed ne id
 „facere, duas praesertim ob causas
 „prohibitus sum; primo enim verebar,
 „ne operam perderem, & nihil scire
 „bendo proficerem; deinde ne si co-
 „querer, quas a Paternitate Vestrâ
 „sufferre molestias cogor, ipsa privato
 „potius dolori, quam aequitati zeloque
 „Immunitatis Ecclesiasticae conlecter.

„vandæ eas querelas adscriberet. Ne Sæc. XVII.
 „tamen ulla in re partibus meis de- A. C. 1679.
 „fuisse viderer, aut aliquid inexpertum
 „reliquisse, bonæ causæ libertatique
 „Ecclesiæ a Divina Providentia mihi
 „commissæ promovendæ, statui ami-
 „corum consiliis cedere, & si quid ob-
 „tineri posset, hac quoque epistola ex-
 „periri, deinceps exitum hujus caus-
 „sæ, & tam substantiam, quam mo-
 „dum ipsum ex animo integreque Deo
 „commissurus, ut is videlicet juxta
 „præscriptum, legesque Divinæ suæ
 „Providentiæ omnia moderetur. Equi-
 „dem si aut contra Paternitatem Ve-
 „stram, aut ejus Societatem privatis
 „odiis ac simultatibus concitarer, scit
 „ipsa, quam multæ præclaræque occa-
 „siones abundaverint, justum animi
 „mei dolorem contestandi, neque ab
 „ullo mortalium id mihi vitio verti po-
 „tuisset; quippe non mea, sed verita-
 „tis ac justitiæ, imo boni publici caus-
 „sæ agebatur; & malui Charitatis, Chri-
 „stianæque Prudentiæ rationem ha-
 „bere, nec prius silentium abrumpere,
 „quam necessitas loqui me cogeret.”
 „Plane cum Paternitatem Vestram
 „& Christianam esse, & Religiosam co-
 „gitabam, nunquam persuaderi pote-
 „ram, & nisi aut ipsa, aut ejus Socie-
 „tas aliqua in re offensa a me esset,
 „ad-

Hist. Eccles. Tom. LXIV.

Bb

Sæc. XVII., adeo vindictæ avidam fore, ut eam
 A. C. 1679., tanto Divinæ Gloriæ ac immunitati

„Ecclesiasticæ dispendio quæreret.”

„Reminisci adhuc potest, cum eam
 „conveniendi Parisiis occasio fuisset
 „vidissemque globo Ecclesiasticorum in
 „cinctam, ejus favore Beneficia captan-
 „tium, dixisse mihi: *Hos esse lupos præ-*
 „*dæ insidiantes.* Qua ergo conscientia
 „quæ gregi ovium innocentium alendi
 „debebantur, rapacibus lupis ipsa præ-
 „jecit? imo ne expectavit quidem, ut
 „fauces aperirent prædæ expetendæ
 „sed etiam eorum famem præveniret
 „cum enim Canonici Ecclesiæ meæ vi-
 „tam Regularem profiteantur, quam
 „ego Apostolica auctoritate Regis
 „auspiciis feliciter restitui, ii, qui in Be-
 „neficiis Ecclesiasticis nihil aliud quam
 „proventus opesque affectant, nulli
 „plane cura Canonicatum tangebantur,
 „quibus Paupertatis vitæque com-
 „munis obligatio incumbit. Sed Pa-
 „ternitas Vestra illis animos addidit
 „oblata spe eos Canonicatus ad vitam
 „sæcularem revocandi, idque se editu-
 „ram promisit.”

„Eadem quoque Patris Ferrieri in-
 „tentio fuerat, vitam Regularem in
 „Ecclesia mea abolere volentis; id verò
 „quam a Divina voluntate alienum
 „fuerit, satis intelligere Paternitas

Vestra ex iis difficultatibus potuit, Sæc. XVII.
 „quæ Romæ & alibi superari non po- A. C. 1679.
 „tuere: non ergo capere possum, ex

„quibus rationibus animum ipsa adje-
 „cerit operi destruendo, quod Patres
 „etiam Societatis, quorum utique te-
 „stimonia suspecta habere non potest,
 „approbare conati sunt, ac sæpe con-
 „fiteri, illud in Dei gloriam, Diæcesis
 „utilitatem, totiusque Ecclesiæ ædifi-
 „cationem redundare; nisi forte eas-
 „dem ob causas delendæ vitæ Regu-
 „lari accincta est, ob quas non est ve-
 „rita palam jactare, id quoque majori
 „Dei gloriæ accessurum, si jam pridem
 „Ecclesiam meam Regii clausissent.
 „Quo ergo, mi Pater, demissa illa ve-
 „neratio, & cæca obedientia avolavit,
 „quam Societas Vestra Apostolicæ Sedi
 „hactenus professæ est? video enim co-
 „nari vos destruere, quod illa ædifi-
 „cavit; idque non solum sine Sedis
 „Apostolicæ auctoritate, sed etiam
 „contra illam. Observatum enim est
 „in ultimis Codicillis, quos Paterni-
 „tas Vestra pro obtinendis Ecclesiæ
 „meæ Canonicatibus expediri fecit,
 „omissam fuisse clausulam, addi alias
 „solitam, qua videlicet, qui hujus-
 „modi beneficia impetraverant, ju-
 „bebantur habitum Regularem assu-
 „mere, Tyrocinium experiri, ac deni-

Bb 2

„que

Sæc. XVII. „que Professionem emittere. Qui et
A. C. 1679. „non omnino cæci sunt, imo qui

„inter præcipuos amicos Paternitatis
 „Vestrae profitentur, hæc omnia
 „citare eo dicunt, ut non obstantibus
 „capituli mei, Romanæque Sedis pro-
 „testationibus Decretisque, sæculari
 „vitæ licentiam inducat, Regulari et
 „tincta, sicque quacunque tandem re-
 „tione, etiam Professione sua plane
 „digna fidem exolvat, quam illis ob-
 „ligavit, quos ad captandos Ecclesie
 „meæ Canonicatus jam prius im-
 „lerat. „

„Utinam saltem Paternitatem Ve-
 „stram ab huiusmodi conatibus re-
 „rentia retineret Gallici Regni, in quo
 „nemo non videt, abuti ipsam fidem
 „quam munus Confessarii ei apud Re-
 „gem conciliavit, & qua id unice agi-
 „ut præcipua Ecclesiæ jura ab igna-
 „licet Rege violentur, utque Principis
 „auctoritate tam injustæ sævæque actio-
 „nes muniantur, quas, nisi publicis
 „authenticis monumentis constarent,
 „nemo credere sustineret. Enim vero
 „fieri non potest, ut Paternitas Vestræ
 „Regaliæ examinandæ animum sollicitum
 „adjecerit, quin protinus intellexerit
 „eam nec in mea, nec in aliis quavis
 „plurimis Ecclesiis locum habere; sed
 „que ingenti damno Ecclesiam afficere
 „quæ

„quando Regi persuadet, ut eam sibi Sæc. XVII.
 „usurpet. Quodsi Paternitas Vestra A.C. 1679.
 „istarum rerum plenam notitiam non
 „habet, qua rogo conscientia non mi-
 „nus inclementer sæveque nos perse-
 „quitur, quam si rei essemus Divinæ
 „humanæque Majestatis? „

„Non permittit brevitatis epistolæ de-
 „bita, ut hic aut rationes percurram,
 „quæ causæ a me susceptæ æquita-
 „tem ostendant, aut seriem malorum
 „pertexam, quæ tanto jam tempore
 „Regaliæ obtentu perpetior, præsertim
 „cum peruasum habeam, Paternita-
 „tem Vestram non tam ignorantia re-
 „rum, quam odio mei laborare, quod
 „ut deponat, a solo Deo expectari pot-
 „est. Enim vero metus Regiam in-
 „dignationem incurrendi, si videlicet
 „Regi innotescat, se ab eo deceptum
 „esse, cuius unica & præcipua obliga-
 „tio erat, Principem rerum, quæ ad
 „animæ ipsius æternam salutem veram-
 „que gloriam pertinent, admonere,
 „pudor quoque errorem ingenue con-
 „fiteri, ac denique ingens cupido
 „deprimendi calcandique Episcopum,
 „Societati, vestrisque maximis (quip-
 „pe a Christiana Sanctorumque Patrum
 „doctrina alienis) adversum: hæc, in-
 „quam, omnia ingentia sunt, Paterni-
 „tati Vestræ profitendæ Veritatis im-

Bb 3

„pedi-

Sæc. XVII. „pedimenta, nec ab alio, quam qu
 A. C. 1679. „cordiam Dominus est, superari pos
 „sunt, & tamen mihi credat (neque
 „enim, uti spero, se ab Episcopo ab
 „moneri indigne feret) multa sunt
 „quæ justo eam timore percellere possunt
 „sint, ne, posteaquam ob calcatam immu
 „nuitatem Ecclesiasticam, Divinam
 „indignationem in se provocavit, Regiam
 „quam quoque incurrat; Rex enim
 „qua est prudentia & æquitate, non
 „aliquando intellexerit, se consiliis
 „vobis suggestis, ac contra animi
 „sententiam deceptum, tot malorum
 „causam fuisse, non poterit non ea omnia
 „eorumque auctores damnare. Et
 „adverso si Paternitas vestra infortu
 „nium ac impendentia mala præveniat
 „expleatque boni Confessarii partes
 „suamque industriam Regis saluti im
 „pendat, cujus videlicet animam gra
 „bernandam suscepit, Dei Benedictio
 „nem experietur, & Rex quoque gra
 „tum acceptumque habebit, se verum
 „tem aliquando saltem edoctum esse
 „illos vero, quibus Paternitas Vestræ
 „caussa fuit, ut censuras Ecclesiæ in
 „currerent, longe majori beneficio affe
 „cerit, si potius viam illis & rationem
 „ostenderit, qua se dignos reddant Ec
 „clesiasticis honoribus, quam ut con
 „tra Canonum præscriptum sibi illas
 „usus.

„usurpent, & denique quicumque æqui Sæc. XVII.
 „iustique amantes sunt, Deum ex ani- A. C. 1679.
 „mo benedicent, ubi intellexerint, Pa-
 „ternitatem Vestram auctoritatem suam
 „persuadendo Regi interponere, ut Re-
 „galia intra fines a Majoribus suis ob-
 „tentos, & a Lugdunensi Concilio
 „(quod extendi eam vetuit) concessos
 „contentus esse velit.,

„Finio, mi Pater, nec aliud ad-
 „jungo, quam esse utique Charitatis
 „Vestrae, pacem tandem concedere
 „Episcopo septuaginta annos nato,
 „quadraginta pastorales infulas susti-
 „nenti, & ultimas horas præstolanti;
 „nec amplius pati viros selectæ virtu-
 „tis, Deoque speciali ratione consecra-
 „tos, quique cum tanta omnium ædifi-
 „catione illius se obsequio addixerunt,
 „ab iis tam sæva persecutione pulsari
 „dissiparique, qui se vitæ Regularis
 „hostes profitentur. Spero equidem,
 „me Deo propitio usque in extrema
 „fidelem fore, nec cessabo esse, quid-
 „cunque tandem a Paternitate Vestra
 „adversus mihi contigerit.,

§. CXIII.

*Innocentii XI. Papæ epistola ad Fran-
 ciæ Regem circa Urbanistas
 Moniales.*

Bb 4

Ad